

четырсятъ години не могъ още да испроси́ж у Бога да прости грѣховы-тѣ ми, и да очисти душѣ-тѣ ми. Молахъ ся за себе-си и бѣхъ забравилъ сичкѣхъ роднинѣхъ, не помыслихъ че мой-атъ свѣтъ може да имъ ꙗ на помощь, и моя-та рѣка на забранѣхъ, не помыслихъ че азъ още съмъ вреденъ да пазѣхъ брата-си Петра отъ злобѣхъ комисовѣхъ, а сичкѣхъ тѣхъ злобѣхъ той свали връзъ брата ни Ивана; але Богъ мя прати да чуѣхъ истинѣхъ-тѣхъ отъ уста-та на грѣшник-атъ, кой-то ся камше, ч' ꙗ завръшилъ злѣхъ-тѣхъ волѣхъ комисовѣхъ.

«Ѣднѣхъ вечеръ прѣди да заклепѣхътъ церквы-тѣхъ, за да обадѣхътъ на народ-атъ за смръть-тѣхъ на царя Петра, наумихъ азъ да идѣхъ на Прѣславъ за да науча отъ Обрениѣхъ що чинѣхътъ мой-тѣхъ роднини. Ищѣше ми ся да ти ся порадовамъ и тебѣ, Райно. Въ Господскы праздници ты сама раздаваше милостинѣхъ на сиромаси. Веднажъ азъ стоимъхъ до врата-та церковны на редъ съ божаци и просяци, твоя рѣка, Райно, подаде милостинѣхъ и менѣ. Помнишь ли ты оногѣ-зи старца?.... на сичкы-тѣхъ ты даде по ꙗдинъ сребърникъ, а нему даде два.....